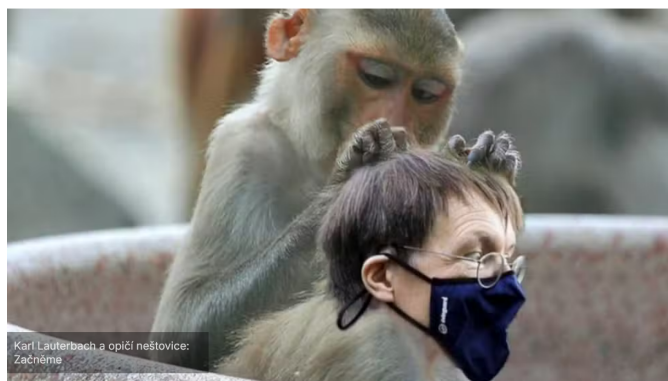

Svoboda projevu v Rusku a Německu – srovnání

 lipovylisť.cz/wordpress/svoboda-projevu-v-rusku-a-nemecku-srovnani

David Z Moravy

18. srpna 2024

18. srpna 2024

Podle západního vnímání v Rusku neexistuje svoboda názoru ani slova. Zatímco například v Německu si může každý říkat, co chce, v Rusku vám musí hrozit vězení nebo hůř, když řeknete něco špatného. Čas rozptýlit tuto pohádku.

von Tom J. Wellbrock

Podívejme se nejprve do Německa od Corony a poté se věnujme základnímu srovnání se situací v Rusku. V domnělé zemi demokracie a svobody projevu je něco špatně.

Svoboda projevu a Corona

Nejpozději od Corony (ale ještě předtím) je svoboda projevu v Německu děsivá, pokud jste řekli něco, co je v rozporu s převládajícím názorem. Vzpomeňte si na opatření uložená během epizody Corona. Každý, kdo to viděl kriticky nebo to zpochybnil, se rychle ocitl v nepříjemném koutě a důsledky sahaly od vyloučení až po ztrátu bankovních účtů nebo profesní existence.

Kdo plaval v mělčině, mohl si sednout a odpočinout – nebo také ne, protože dodržování všech politicky motivovaných opatření bylo spojeno se značnými omezeními kvality života. Přesto i to bylo

vnímáno jako svoboda, i když to ubližovalo vlastním dětem, a v nespočtu případů to tak bylo. Zajímavé a skličující na tom je, že od samého počátku nesli odpovědnost za všechno utrpení, které tehdy způsobili politicky odpovědní, ti, kteří se jen nesklonili před pokyny. Byli označováni za sobecké a nezodpovědné; Bylo to jejich chování, které vedlo k těmto opatřením, kdyby byli rozumnější, všechno by bylo poloviční.

Je to ještě depresivnější, když si uvědomíme, že vina za tragédie je dodnes připisována těm, kteří toto šílenství kritizovali. Psychologicky je to pochopitelné, protože jiný přístup by znamenal nutnost kriticky zkoumat své tehdejší chování. Málokdo je ochoten to udělat, ani v politice, ani ve vědě, ani v médiích nebo u štamgastů (ten už tehdy neexistoval).

Co se na jednu stranu zdá psychologicky pochopitelné, na druhou stranu hovoří o psychické abnormalitě, kterou lze zařadit mezi patologické a narcistické chování. V kontextu epizody Corona se ukazuje, že plavání v mělčině není zdravé nebo napomáhá svobodě projevu.

Německo: Bez názoru

Počínaje epizodou Corona došlo v Německu k vývoji směrem k jedinému, pravdivému názoru. Byl to Lothar Wieler z Institutu Roberta Kocha (RKI), kdo tehdy otevřeně řekl, že směrnice by neměly být zpochybňovány. Nejpozději po této zničující myšlence demokracie by mezi obyvatelstvem a médií mělo dojít k pobouření. Ale hluboce nedemokratický vývoj už pokročil příliš daleko, většina lidí Wielerův výrok prostě přijala nebo ho výslovně sdílela.

Pointa je, že ti, kteří šli s proudem, také trpěli tím, že svoboda projevu byla fakticky zrušena, ale ve většině případů si ani nevšimli pasti, ve které seděli. Na rozdíl od kritiků, kteří byli uráženi, uráženi, vylučováni a šikanováni opatřeními, která někdy ohrožovala jejich existenci a/nebo byla destruktivní. Od vypuknutí epizody Corona je

svoboda projevu v Německu historií, teoretickým modelem, který byl chválen a popisován jako prožitý, ale který opustil realitu. Německo se drží „mrtvého koně“ v mylné víře, že může s jistotou jezdit po celé zemi.

Cizí mocnosti a Navalnyj

Nechme exkurzi o konci svobody projevu v Německu a zaměřme se na celkovou situaci v Rusku. Alexej Anatoljevič Navalnyj se velmi dobře hodí k popisu problému z ruské perspektivy.

V Německu byl a je Navalnyj oslavován jako velká ruská opoziční osobnost, která se odvážila postavit proti autokratickému systému a která by byla lepším prezidentem Ruska. Narativ přetrvává a je systematicky živen Západem. Nyní je Navalnyj mrtvý a žije ze svého postavení hrdiny v postavě své rozvedené manželky, která je označována jako vdova.

Je třeba říci jasně a bez oklik: Navalnyj byl postavou Západu, USA, které nešlo o svobodu projevu, ale o změnu režimu v Rusku.

Navalného „protikorupční nadace“ byla vtipná, protože byla financována z netransparentních zdrojů, a když se finanční prostředky podařilo dohledat, cesta téměř vždy vedla na Západ . Vždy tam: Národní nadace pro demokracii (NED), která měla a má prsty a bankovky ve všech změnách režimů a převratech ve světě. Spoluzakladatel a bývalý předseda NED Allen Weinstein to kdysi shrnul, když řekl, že NED dělá to, co...

| “... CIA to skrytě udělala před 25 lety.”

Stojí za to *článek Anti-Spiegel* si přečíst (odkaz výše) o Navalném a jeho napojení na Západ. Po přečtení se neutrální čtenářský obraz Navalného pravděpodobně výrazně změní. Tady ale nejde o Navalného, ale o něco zásadního, co úzce souvisí se svobodou projevu. Jen si představte, že by německý blogger, aktivista nebo politik nejen kritizoval federální vládu (už na začátku tohoto textu

bylo zdůrazněno, že taková kritika je dnes stěží možná, aniž by byla masivně sankcionována), ale dostal kvůli ní také velké peníze z Moskvy za jeho práci.

Bylo by to možné? Otázka je řečnického charakteru, samozřejmě by to bylo okamžitě zastaveno. Ten kritik, vybavený finančními prostředky z Kremlu, by neměl v Německu sebemenší šanci dostat se na zem, byl by pronásledován, vězněn, okraden o peníze a/nebo ještě hůř.

Obvinění by znělo, že tento fiktivní kritik ohrozí sociální smír, a to, co se v poslední době stalo populární, je „delegitimizace státu“, se kterou se člověk rychle potýká i bez peněz z Moskvy.

Ale to je přesně to, co Západ dělá v Rusku neustále, 365 dní v roce: podporuje a financuje kritiky, které vytvořil a jejichž jediným úkolem je oslabit Rusko vnitřně a navenek je působit jako autokratický systém, který ... svoboda slova potlačena.

Svoboda projevu v Rusku

Každý Rus, který má co kritizovat (a v Rusku je jich také hodně), to může bez obav udělat. Za předpokladu, že se jedná o ruské záležitosti a ruské zájmy. Pokud se má například zbourat budova, která má pro Rusy v oblasti velký význam, nebude možné demolici snadno provést, pokud se proti ní Rusové vzbouří. V nejhorším případě k demolici nakonec dojde, ale nemusí to tak být, může to dopadnout i jinak.

Jednoho se ale lidé, kteří dělají kampaň za budovu ohroženou demolicí, bát rozhodně nemusí: vězení nebo zablokované účty, ztráta zaměstnání nebo sociální ostrakizace. Je mylná představa, že jakýkoli kritický názor v Rusku je od počátku přísně trestán nebo potlačován. Co je zjevně nežádoucí, jsou kritici, kteří nemají zájem na zlepšení země, ale kteří jsou evidentně a prokazatelně řízeni a financováni Západem, aby oslabili zemi a obrátili lidi proti sobě.

V Dumě, ruském parlamentu, je často velmi rušno. Další mylnou představou je předpokládat čistou „Putinovu diktaturu“. Je to vidět například na válce na Ukrajině. Častou chybou v Německu je předpokládat, že Putin se rozhodl napadnout Ukrajinu v únoru 2022 sám. Situace je však přesně opačná. Protože i když to Západ ignoruje a popírá: V Rusku bylo už v roce 2014 po převratu jasné, že Kyjev masivně útočí na východní Ukrajinu. Dokonce i Organizace spojených národů (OSN) připouští, že v důsledku útoků na východní Ukrajinu bylo zabito kolem 13 000 lidí (na Západě je toto číslo opakovaně uváděno do perspektivy nebo reinterpretováno jako výsledek ruských útoků), ale jak známo, bude trvat, dokud Rusko nezasáhne v únoru 2022.

Bylo to kvůli Putinově politice, který léta doufal a pracoval na diplomatickém řešení. Tento postoj byl v Dumě pravidelně kritizován, protože zde byla poměrně velká skupina poslanců, kteří dříve požadovali intervenci na východní Ukrajině. Putin ve zpětném pohledu vlastně hrál hru, která byla pro něj osobně nebezpečná, protože věci mohly dopadnout úplně jinak: Pokud by se musel sklonit před tlakem opoziční frakce, značně by to oslabilo jeho pozici. Pokud by se tak stalo, existují vážné pochybnosti, zda by byl ještě dnes prezidentem. Západ by to nikdy nepřiznal, ale může být rád, že se to tak nestalo. Putin je vyrovnaný a jedná opatrně, v rozporu s tím, co se propaguje na Západě. Pokud by byl současným prezidentem Ruska Dmitri Anatoljevič Medveděv, byli bychom pravděpodobně v jiném bodě eskalace.

Pohádka o demokracii a svobodě projevu

V Německu se nadále tvrdí, že jde o demokratický systém, ve kterém si každý může říkat, co chce. Jak již bylo popsáno, praxe vypadá úplně jinak, což je vidět i z toho, že naprostá většina Němců je proti dalším dodávkám zbraní na Ukrajinu. Dalo by se namítnout, že tato většina Němců může svobodně vyjadřovat své názory, ale geopolitická rozhodnutí musí být přijímána na jiné úrovni.

Ale jak všichni víme, není tomu tak. Každý, kdo kriticky komentuje dodávky zbraní, je pomlouván, napadán, marginalizován, urážen, urážen během několika sekund, urážen jako někdo, kdo „rozumí Putinovi“ a v poslední době byl považován za někoho, kdo přispívá k „delegitimizaci státu“. Německým „velkým úspěchem“ už dávno není svoboda projevu, která září jasným světlem, ale spíše přesvědčení velké části populace, že stále existuje.

Continue Reading

Previous [Nový zákon proti „nenávistným projevům“: dokonce i podezření z budoucích trestných činů může vést k vězení](#)